

Kérik a következ?t!

2012 június 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Írország, Portugália és Görögország után most Madrid következik, és a sornak még nincs vége. Százmilliárd eurós bankment? csomagot kértek a spanyolok a hét végi euróövezeti pénzügyminiszteri tanácskozáson, és – kemény feltételekkel ugyan, de – meg is kapják.

Hivatalosan nem az államcs?d veszélye miatt, „csak” a pénzintézeti szektor feler?sítéséhez. Amit persze úgysem hisz el senki. Jóval többr?l van itt most szó.

A spanyol állampapírok az utóbbi id?ben egyáltalán nem keltek el, még olyan magas kamat mellett sem, amely kitermelhetetlen uzsorakamatnak min?sül az euróövezetben. A piacok nem finanszírozták tovább Madridot. Márpedig ha Spanyolország bed?l, az olaszok, majd a franciák lesznek a következ?k, akik bajba kerülhetnek. Eközben az Európai Központi Bank is bedobta a törölköz?t: bár tavaly július óta ipari mennyiségben vette az ír, portugál, görög, olasz és spanyol papírokat, most leállt, mert nyilvánvalóan nem hozott megoldást a kilábalási stratégia nélküli pénznyomtatás.

Márpedig gazdasági válságkezel? program vagy vészforgatókönyv sehol a láthatáron. Az euróövezet válsága megoldás nélküli címlapsztori maradt: ahány közgazdasági iskola, annyiféle elemzés, egymásnak homlokegyenest ellentmondó diagnózisok és rémképek sokkolják nap mint nap a közvéleményt.

Az euróövezet ötödik legnagyobb gazdaságának számító Spanyolország példáján okulhatunk: a válság nem ért véget, nem is W alakú, hanem sok hullám követi egymást egyre rövidebb átmeneti nyugalmi periódussal és egyre váratlanabbul. A megrázkódtatások bénítólag hatnak a piacokra, aláássák a helyenként még megmaradt hitelességet, a bizalomhiány nyomán pedig leáll a hitelezés, szenvednek a beruházások, és jottányit sem lép el?re a munkahelyteremtés. Hiába alacsony a spanyol államadósság aránya az ország gazdasági teljesítményéhez képest, ha a lakosság úszik a hitelekben, 25 százalékos a munkanélküliség és minden második fiatal állást keres. Mintha egy el?re megírt forgatókönyvb?l olvasnák a madridi történetet. El?ször lemin?sítették a helyi bankokat és takarékszövetkezeteket, majd magát az országot is. A pánik önbeteljesít?vé tette a borúlátó el?rejelzéseket: a lakosság vagyonokat vett ki a pénzintézetekb?l vagy utaltatta megtakarításait más, biztonságosabbnak tartott államba. Mindez újabb, immár indokolt lemin?sítéseket hozott, ezúttal már agresszív kivitelezésben: az ügynökségek egyszerre több fokozattal rontották a spanyol megítélést, és térdre kényszerítették az országot. Egy hét sem telt el, és Cristobal Montoro pénzügyminiszter bejelentette az ország igényét a ment?csomagra. Hogy mibe kerül majd a segítség a lakosságnak, csak sejteni lehet. Aligha tévedünk, ha sztrájkok sorát és a Felháborodottak (Indignados) nev? mozgalom véget nem ér? tüntetéseit jósoljuk.

A bankok felel?tlen gazdálkodásának számláját 2008 óta folyamatosan egyenlíti ki a lakosság. Aki azt hitte, hogy a nagy bankmentésekkel pont került a válság végére, súlyosan tévedett. A pénzintézetek könyveiben ott maradtak a kétes követelések, a bed?lt hitelek és a fedezetként szolgáló, eladhatatlan ingatlanok. A rossz követelések ún. „kitisztítása”, vagyis veszteségként leírása még évekig eltarthat, és eközben a bankok nem képesek ellátni a hitelezési funkciójukat. Mindez mélyíti a recessziót, és lezárja a kijáratot a kilábalás el?l. Ha pedig erre a

gyúelegyre ráöntünk egy mesterségesen el?idézett bankpánikot, akkor aligha kétséges a végeredmény. Apropó. A pénzügyi felügyeletek, aki a hitelezési ámokfutást éveken át ölbe tett kézzel végignézték, vajon felelni fognak valaha végezetes mulasztásaikért?

Tudom, költ?i a kérdés.

mno.hu - Szabó Anna

Ajánló